

Kamerdebat Gaswinning

Aanleiding

Op 12 september 2014 vond een aardbeving plaats waarvan het epicentrum was gelegen nabij Ten Boer. Hoewel de beving relatief laag op de Schaal van Richter scoorde (magnitude 2,1), was opmerkelijk dat de beving in vrijwel de gehele stad Groningen goed voelbaar was. Rationeel geredeneerd was het geen ernstige beving. In de afgelopen jaren hebben meer dan 50 bevingen plaatsgehad van tenminste eenzelfde zwaarte. Maar wat betreft mentale impact en probleem- en urgentiebesef zijn de gevolgen groot. De bevolking en het bestuur van de stad Groningen is tot het besef gekomen dat het bevingsgebied zich verder uitstrekt dan de negen gemeenten in Noordoost Groningen en dat de gevaarstelling en effecten op veiligheid, woningmarkt, leefbaarheid en economisch perspectief de stadsgrenzen heeft overschreden.

Aard van het plenaire debat

Het gaswinningsdebat was verplaatst naar 12 november in verband met het uitblijven van het definitieve gaswinningsbesluit. Nu is toch besloten tot een plenair debat. Waar moet dat over gaan? Mijns inziens zijn de volgende politieke vragen aan de orde:

- Leidt het besluit tot vermindering van de gaswinning in een vijftal putten rond Loppersum tot verplaatsing van bevingen naar het gebied buiten de KNMI-ringen? Zie de tamelijk zware beving bij Froombosch op 12 september 2014 en de beving nabij Ten Boer die in de gehele stad Groningen voelbaar was.
- Nu de impact op een groter gebied merkbaar is dan het oorspronkelijke gebied (binnen de zogeheten KNMI-ringen) moet worden gevreesd dat de impact op de woningmarkt, de economie en het veiligheidsgevoel voor een veel groter deel van de bevolking in Groningen een bron van zorg, angst en onvrede gaat zorgen. In de stad Groningen wonen bijna 200.000 inwoners; bijna het dubbele van het aantal inwoners in het gebied begrensd gebied binnen de KNMI-ringen.
- Wat betekent dit voor de regionale woningmarkt? Wat betekent dit voor de verkoopbaarheid van woningen? Wat betekent dit voor de bereidheid en de kosten van verantwoorde nieuwbouw in het gebied? Dit ook in het licht dat de tijdelijke adviesnorm voor nieuwbouw zich uitstrekt van het Duitse Waddeneiland Borkum tot Assen.
- Is het afgesproken pakket in het akkoord Vertrouwen op Herstel en Herstel van Vertrouwen in dat licht wel toereikend. Dat pakket strekt zich uit tot de 9 gemeenten in het kerngebied van de aardbevingen. Is de minister ook van oordeel dat bij vergroting van het impactgebied moet worden overwogen om het pakket in omvang en reikwijdte uit te breiden? Is de minister bereid om hierover het gesprek aan te gaan aan de Dialoogtafel en met de gemeenten die nu geen contractpartner zijn, maar wel worden blootgesteld aan de impact van bevingen, zoals de gemeenten Groningen en Hoogezand?
- Is de minister bereid om het gesprek te openen met NAM en de participerende aandeelhouders van NAM om te bezien of het pakket aan maatregelen te verruimen dat nodig is om schade te herstellen, de veiligheid te vergroten en een impuls te geven aan de leefbaarheid en het economisch perspectief?
- De aanpak van NAM lijkt stroperig te zijn. De aanpak van complexere schadegevallen leidt tot veel frustratie en teleurstelling bij getroffenen. De aanpak van preventieve versterking lijkt te ontaarden in een onaanvaardbaar laag uitvoeringstempo van 12 – 27 jaar. Is de minister nog onverkort van mening dat, zoals hij heeft uitgesproken tijdens de bijeenkomst van de Dialoogtafel van 8 juli 2014, hij zo een realisatietermijn niet acceptabel vindt? Binnen welke concrete termijn moeten de gebouwen wel zijn versterkt naar het oordeel van de minister?

- Bij de uitwerking van het akkoord Vertrouwen op Herstel en Herstel van Vertrouwen doemt een aantal dilemma's op. Eén daarvan is de vraag of noodzakelijke preventieve versterkingen voor risico en rekening van NAM moeten worden uitgevoerd, indien deze geheel of gedeeltelijk hun oorzaak vinden in achterstallig onderhoud of onoordeelkundige aangebrachte wijziging in de constructie van gebouwen. Wat is naar uw opvatting redelijk en billijk?
- Een aantal partijen aan de Dialoogtafel stelt de vraag of de gehele problematiek wel via het civiel-juridische spoor kan worden afgewikkeld. Zij stellen zich de vraag hoe voorkomen kan worden dat uitgekeerde gelden voor schadeherstel niet voor dat doel wordt gebruikt, wat ten nadele kan komen van de wijk, buurt of het dorp waarin zij wonen. Zij vragen zich af of en hoeverre eigenaren van panden verplicht kunnen worden medewerking te verlenen aan preventieve versterking. Weigering kan betekenen dat de gevaarstelling het veiligheidsrisico voor directe burens toeneemt. Dat is onwenselijk! Wat gaat de minister hieraan doen? Is de minister bereid om met de betrokken overheidsorganisaties te bezien of de Crisis- en Herstelwet instrumenten bevat om deze vraagstukken adequaat op te lossen?

• -